

Oblikovanje besedila in citiranje [naslov]

Oblikovanje [prvo poglavje]

Stili [prvo podpoglavje]

Oblikujte torej poglavja in podpoglavja v tem dokumentu tako, da bodo oblikovanje odraz hierarhije vsebine dokumenta.

Daljša besedila navadno razdelimo na odseke – poglavja, podpoglavja, podpodpoglavja, ..., ter naprej na odstavke. Naslov, poglavja, podpoglavja itd. najenostavneje oblikujemo z izbiro ustreznega stila:

»Title« za naslov,

»Heading 1« za poglavja,

»Heading 2« za podpoglavja in tako naprej.

Seznami (npr. seznam zgoraj) so ponavadi v obliki alinej oz. imajo na začetku vrstice nek znak – dodajte ga.

Prilagoditve stilov [drugo podpoglavje]

Prilagodite stile naslovov, poglavij, podpoglavij, ... tako, da bodo vse te enote besedila pobarvane črno, oštevilčene hierarhično ter da pred in za enoto ne bo dodatnega prostora.

Privzeti stili navadno ne ustrezajo našim potrebam, zato si jih prilagodimo. To naredimo preko možnosti `Style` v orodni vrstici. Posameznemu stilu lahko nastavimo različne lastnosti, npr. velikost in barvo črk, pisavo, razmike med posameznimi naslovi in vsebino/odstavki, številčenje naslovov, ... Vse te spremembe stilov se avtomatsko odražijo na oblikovanju našega dokumenta. Preko te možnosti lahko enostavno spremenimo tudi pisavo, velikost črk, ... osnovnega besedila – pri tem spremenimo stil »Normal«. Za poenostavitev skladnega oblikovanja določenih delov dokumenta si lahko izdelamo še dodatne stile; na primer, ta dokument vsebuje dodaten stil za odstavke, ki služi oblikovanju navodil – stil »Navodilo« (poglejte prejšnje podpoglavje), ter dodaten stil za oblikovanje dela besedila oz. črk, ki služi oblikovanju naslovov menijev – stil »Naslovi menijev«.

Številčenje strani [tretje podpoglavje]

Dodajte številčenje strani.

Strani enostavno oštevilčimo preko `Insert > Page number`; ta možnost nam nudi tudi nekatere prilagoditve (številke na vrhu strani – v glavi ali na dnu strani – v nogi, oblika števil, ...).

Kazalo [četrto podpoglavje]

Vstavite kazalo in ga oblikujte po želji.

Kazalo lahko vstavimo na poljubno mesto v dokumentu, ponavadi se pa nahaja na začetku (za naslovom). Vstavimo ga preko `References > Table of Contents` (pred tem se moramo premakniti na mesto, kamor ga želimo vstaviti). Tudi kazalo lahko preoblikujemo tako, da je njegovo oblikovanje skladno s preostalim dokumentom ter da ustreza morebitnim zahtevam.

Prelomi [peto podpoglavje]

Vstavite prelom razdelka (Section brake) in sicer tako, da bo začetek/naslov poglavij na vrhu strani.

Poznamo enostavne prelome strani (Page break) in pa prelome razdelkov (Section break). Oboji omogočajo vsiljen prelom besedila na novo stran, prelomi razdelkov pa dodatno služijo vsebinskemu in oblikovnemu razmejevanju (na primer, različni razdelki lahko lahko imajo različno številčenje strani, glavo in nogo itd.). Prelome vstavljamo preko `Page Layout > Breaks`.

Širine robov [šesto podpoglavje]

Nastavite širine robov na 2,5 cm.

Širine levih/desnih/zgornjih/spodnjih robov prilagodimo tako svojim željam ter morebitnim omejitvam (npr. vezava): `Page Layout > Margins`. Pri obojestranskem tisku bodimo pozorni na možnost »Mirror margins«.

Glava in noga dokumenta [sedmo podpoglavje]

V glavo posameznih razdelkov vstavite naslov poglavja, noge vseh razdelkov pa naj bodo enake in sicer naj bodo oblikovane »stran X od Y«.

Citiranje [drugo poglavje]

Za vsako poved odstavka spodaj poiščite ustrezne reference ter jih vstavite s pomočjo programa Mendeley in vtičnika za urejevalnik besedila (namesto oznak [REF] za raziskovalne članke ter [REF REVIEW] za pregledne članke).

Protein EpCAM so prvič opisali leta 1979 v laboratoriju dr. Herlyn in sodelavcev iz ZDA kot antigen, specifičen za kolorektalni rak [REF]. V drugem laboratoriju na Nizozemskem so dobro desetletje kasneje pokazali, da ta protein deluje kot celična adhezijska molekula [REF]. Za nastanek stabilnih adhezijskih povezav sta pomembna tako citosolni del tega transmembranskega proteina, kot so opisali leta 1998 [REF], prav tako pa tudi zunajcelični del, ki vsebuje ponovitve, podobne epidermalnemu rastnemu faktorju, kot opisujejo Litvinov in sodelavci leta 2001 [REF]. Tema velike večine objavljenih raziskav o EpCAM je sicer njegovo izražanje na površini celic različnih carcinomov ter možnosti uporabe EpCAM pri ciljanih proti-tumorskih terapijah [3· REF REVIEW], v zadnjih letih pa so opisali tudi nekatere druge vidike biologije tega zanimivega proteina. Tako so na primer leta 2009 odkrili, da EpCAM neposredno sodeluje pri jedrnem signaliziranju [REF], isti avtorji pa so pokazali, da je za iniciacijo signaliziranja ključna cepitev EpCAM, ki jo sproži nastanek stika celica-celica [REF]. Pomembno vlogo pri regulaciji delovanja EpCAM bi lahko imeli proteini, s katerimi interagira, na primer klavdin-7 [REF] in tetraspanini [REF]; za kompleks med EpCAM, klavdinom-7, izoformami CD44 in tetraspanini je bilo tako pokazano, da vplivajo na progresijo kolorektalnega raka [REF].

Nekoliko za EpCAM, leta 1995, je bilo opisano kloniranje sorodnega proteina Trop-2 (glikoprotein na površini karcinomskih celic) [REF], gen za ta protein pa so odkrili že nekoliko prej. Raziskovalci pod vodstvom Kay-a Huebner-ja so ugotovili, da je gen za Trop-2 nastal z retrotranspozicijo gena za EpCAM [REF]. Witte in sodelavci so kasneje pokazali, da tudi Trop2, podobno kot EpCAM, deluje kot signalna molekula, signalna pot pa vključuje beta-kenin [REF].

Bibliografija [tretje poglavje]

Sem vstavite bibliografijo.